

Forrás: Jövő Mérnöke 35. kötet 1988., 154. old.

Dr. Jándy Géza (1922-1988)

Életének 66. évében — 1988. szeptember 20-án — váratlanul elhunyt DR. JÁNDY GÉZA, a Budapesti Műszaki Egyetem építés kivitelezési tanszékének egyetemi tanára.

Személyében mindenki által nagyra becsült tudóst, oktatót veszítettünk el, aki halála előtti utolsó napig is aktívan folytatta oktatói, kutatói munkáját.

Jándy Géza 1922. október 4-én született, Sopronban. A Budapesti Műszaki Egyetemen 1949-ben mérnöki (mai néven építőmérnöki), 1959-ben gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. Ugyanitt 1963-ban avatták egyetemi doktorrá.

1949-től kutatói, majd szerkezettervezői munkakörökben dolgozott, alumínium és műgyanta farostlemez felhasználásával 1952-ben elsőként tervezett többcélú könnyűszerkezetes épületet. Irányító tervező az UVATERV Hírdírodáján, majd 1959-től az akkor alakított gazdasági és technológiai tervezőcsoport vezetője. E munkák mellett magánérdeklődése 1957-től a kibernetika és az operációkutatás felé fordul, és felismeri ezek hatékonyságnövelő jelentőségét a közlekedési, valamint az építés kivitelezési folyamatok és a hosszú távú kapacitásfejlesztés térbeli és időbeli tervezésében és irányításában. Ilyen témakörökben kidolgozott és megvédett értekezései alapján, 1963-ban kandidátussá, 1967-ben a műszaki tudomány doktorává nyilvánították.

1963. februártól a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem félállásos docense, 1968-tól címzetes egyetemi tanára. Itt, mint az egyetemi számítóközpont megbízott vezetője vett részt annak létrehozásában és az akkor induló tervmatematikai szakon az operációkutatás egyik előadója volt.

1963-tól az Építőipari Számítástechnikai és Ügyvitel-gépesítési Vállalat tudományos osztályvezetője, majd igazgatóhelyettese. Itt szállítási és ipartelepítési feladatok rendszerelemzésével, modellezésével és algoritmizálásával, az irányítástechnika és a vezetélmélet építőipari és közlekedési alkalmazásaival, valamint a számítástechnika bevezetésének kérdéseivel, az akkori központi gazdasági tervezési rendbe illeszkedően az építőanyag-elosztás és -szállítás rendszeres országos számítógépi tervezésével foglalkozott.

1970-ben nevezték ki a Budapesti Műszaki Egyetem professzorává, ahol kialakította és több karon oktatta a számítógépesítés, az operációkutatás, valamint a rendszerelemzés és -irányítás című tantárgyakat. 1972-től szervezője és szakvezetője volt az építőipari szervező szakmérnöki szaknak. Korábbi kutatási témái itt kibővültek az építőipari termelés tervezése, szervezése és irányítása komplex megközelítésével, az építőipari, valamint a közlekedési vállalatok hatékony kapacitásfejlesztésének problémáival, a többdimenziós, komplex hatékonyságelemzéssel, a műszaki alkotási folyamat, illetve a kutatás-fejlesztés és a társadalmi, műszaki beavatkozások rendszertechikájával. Rendszeresen témavezetője az ilyen kutatási megbízásoknak, és vezetője volt több OMFB-téma- bizottságnak.

Az MTA műszaki tudományok osztálya felkérésére megalapítója és elnöke volt az MTA rendszertechikai bizottságának. Megalakulása óta tagja volt az MTA operáció- kutatási bizottságának. Ezen kívül az MTA több állandó és ad hoc bizottságának, illetve nemzetközi szervezet magyar nemzeti bizottságának munkájában vett részt.

1957-től hosszabb időn át tagja a Közlekedéstudományi Egyesületnek, megalapítója és elnöke annak kibernetikai és automatizálási állandó bizottságának. Tagja volt az MTESZ több központi bizottságának, így pl. az 1959. évi megalakulásától a Központi Automatizálási Bizottságnak. 1963-ban egyik kezdeményezője az MTESZ Információfeldolgozási, Kibernetikai és Operációkutatási Központi Szakosztálynak, amelyből azután kifejlődött a Neumann János Számítógép-tudományi Társaság, amelynek operáció- kutatási szakosztályát több mint 10 éven át vezette. Tagja volt más hazai tudományos társaságoknak is, így pl. a Magyar Közgazdasági Társaságnak vagy az Építés- tudományi Egyesületnek, ahol megalapítója volt a számítás- technikai szakbizottságnak.

Tudományos munkásságának jelentős külföldi elismerése volt.

1980. első fél évét vendég- professzorként Drezdában töltötte, ahol az operációkutatás, a rendszertechnika és a termelésirányítás témaköreiben tartott előadásokat. Egyik alapító tagja a „Mathematical Programming Society” nemzetközi tudományos szervezetnek. 1982-ben az IFIP felkérte, hogy tagként vegyen részt a termelés tervezésének és irányításának automatizálásával foglalkozó, állandó munkacsoportjuk tevékenységében.

1988 februárjában a drezdai Friedrich List Közlekedéstudományi Főiskola tiszteletbeli doktorrá választotta.

1958 óta három szerzőtársakkal írt, és hét önálló könyve (ebből egy-egy az NSZK-ban és NDK-ban), hét egyetemi jegyzete, valamint több mint 130 tanulmánya (ebből 26 idegen nyelven, 19 külföldön) jelent meg. A Műszaki Könyvkiadó két könyvét nívódíjjal jutalmazta.

Liptai Vilmos
tanszékvezető egyetemi docens